

Ο ΛΑΟΥΤΖΙΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

„ΤΟ ΖΩΝ“ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Έχω την άτυχία νά ανήκω εις την συνομοταξία τών δημοσίων υπαλλήλων και την ήλιθιότητα νά θεωρώ άουμ-βίβαστο πρὸς την υπαλληλική άξιοπρέπεια κάθε άλλη επαγγελματική άπασχόλησι. Ἡ περίοδος τῆς Κατοχῆς με εὔρεν υπάλληλον, και παρά τὰς φιλοτίμους προσπάθειάς τὰς οποίας κατέβαλλον οἱ κατακτηταὶ και αἱ Κυβερνήσεις τῶν, δέν κατέστη δυνατόν νά ἀπαλλαγῶ τῆς ζωῆς, συγχρόνως δὲ και τῆς τόσον μισητῆς εις τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σίδηρον, δημοσιοὑπαλληλικῆς μου ιδιότητος.

Λέγουν ὅτι οἱ γάτες εἶναι ἐπτάψυχες και τὰς θαυμάζουν δι' αὐτό. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ζῶον ὁ δημόσιος υπάλληλος ἔχει τοῦλάχιστον ἑκατὸ ψυχές. Δέν δύναται νά ἐξηγηθῆ διαφορετικὰ τὸ μυστήριον τῆς ἐπιβιώσεώς μας. Και νά πῆτε, κύριε Διευθυντά, πὼς ἀγαπῶ τὴν ζωὴ μου; Κάθε ἄλλο. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος, λόγου χάριν, ἐγύριζα τελείως ἀκάλυπτος εις τὰς ὁδοὺς. Ὀλμοὶ ἐπιπτον, πυροβόλα ἐβρυχῶντο, πολυβόλα ἔρριπτον χιλιάδας ριπῶν, δυναμιτιστὰὶ ἀνέτινασαν τὰ πάντα και τοὺς πάντας και αἱ ἀδέσποτοι σφαίραι συνεπλήρουν τὰ τυχόν ὑπάρχοντα κενά, τῆς φονικῆς δράσεως τῶν θαρέων ὀπλων. Ἐ, λοιπὸν ἐγὼ δέν ἔπαθα τίποτε! Μὴ μοῦ πῆτε ὅτι με προστάτευσε ὁ Θεός. Εἶναι καλὸς ὁ Θεός. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ διάβολος παρέεινε τὸ μαρτύριον τῆς διατηρήσεώς μου εις τὴν ζωὴν διὰ νά ὑποστῶ και τὴν φιλοὑπαλληλικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Σίδηρον.

Πρῶτη, ὡς γνωστὸν, ἐκδήλωσις τῆς πρὸς ἐμὲ στοργῆς τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ, ἦτο ἡ κατακράτησις πεντακοσίων δραχμῶν ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν μου, διὰ νά πληρῶσω ἐγὼ κατ' ἐξαίρεσιν, τὰ διανεμηθέντα δωρεὰν εις ὄλον τὸν ἄλλον λαὸν τροφίμα.

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ παράτασις τοῦ μαρτυρίου τῆς ζωῆς μου δέν ἔχει πλέον ἔννοιαν. Ἐάν τοῦλάχιστον ἤμουν δημότης Καρδίτης θά εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νά περιποιηθῶ τὸν κ. Σίδηρον κατὰ τὴν ἀποδοχὴν μου, ἀλλὰ προσεχῆς ἐκλογὰς ἐκδικούμενος αὐτὸν διὰ τὴν στοργὴν μετὰ τῆς οποίας με περιέβαλλε. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε ἐκδικήσεως κατὰ τὸν κ. Σίδηρον οὔτε καὶ ἄλλα θάρη δύναμαι νά σηκώσω εις τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δοκιμασθεῖσαν καμπύρην μου.

Εἶμαι χριστιανὸς ὀρθόδοξος, κύριε Διευθυντά, και πιστεύω, ὅτι θά εἰσθε ὀμόθηρσός μου. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Πίστεως, ἀπαγορεύεται ἡ αὐτοκτονία. Ἀλλὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ περιφρόνησις πρὸς τὴν ζωὴν δέν ἀπαγορεύεται.

Ἀποφεύγω νά ἀνέρχωμαι εις πεζοδρόμια. Περιπατῶ εις τὴν μέσην τοῦ δρόμου διὰ νά με κόψουν τὰ αὐτοκίνητα. Δυστυχῶς, τὸ μόνο τὸ ὅποιον κατάφερα μέχρι τοῦδε, εἶναι νά εἰσπράττω φάσκελα, ἀπὸ τοὺς ἀνοήτως προστατεύοντας τὴν ζωὴν μου, ὀδηγοὺς αὐτοκινήτων. Προχθὲς μάλιστα ἡ τύχη διέπραξε θαύματα εις θάρος μου σφάλμα. Διμελήσθη ἀκριβῶς δίπλα μου γνωστὸς βιομηχανος, ὅστις και με δελτίον ἀπορίας ἦτο ἐφοδιασμένος, και πεντακοσιδραχμὸν δέν θά ἐπλήρωνεν ἀλλὰ και δέν εἶχεν ἄλλους σοβαροὺς λόγους νά φοβᾶται διὰ τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παραμονὴν τοῦ κ. Σίδηρον.

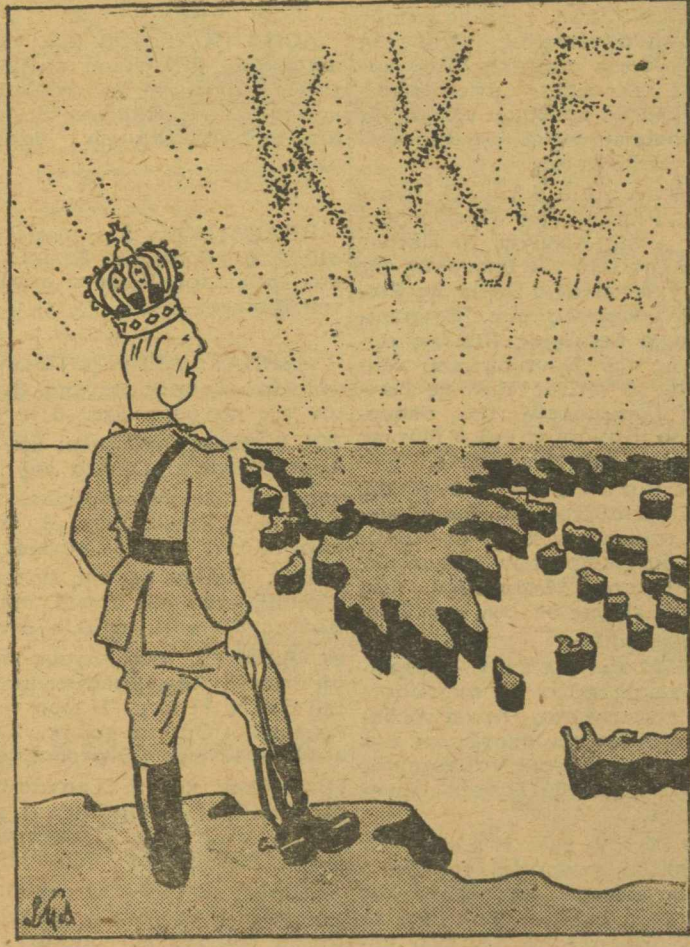
Μήπως γνωρίζετε, κ. Διευθυντά, νά μοῦ προτείνετε κα- νένα δραστικὸν τρόπον θανάτου;

Μετὰ τιμῆς

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ

Εισηγητῆς

(Ἐχὼν ἐπὶ δωδεκαετιᾶν σειρὰν προαγωγῆς)

Ο ΝΕΟΣ ΜΑΣ ΧΑΒΑΣ

Οἱ Σίδηρος και Κολυβάς, εἶνε ὁ νέος μας χαβᾶς.

Εἶδανε τὴν καταστροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ μας ὄλου, οἱ Σίδηρος και Κολυβάς, και φτειάχνουνε γιαβᾶς-γιαβᾶς, κάποια διαταγὴ σοφῆ. (ἀνώτερη τοῦ Σβώλου)

Διώχνουνε τοὺς υπαλλήλους «ἀργομίθους, ρεμπσκιέδες» κι' ἔπειτα θά τοὺς στρατεύσουν για νά πιάσουν... κουκουέδες! Διώχνουνε τοὺς υπαλλήλους. (Για νά διωρίσουν φίλους;)

Οἱ Σίδηρος και Κολυβάς Ἀνάι ὁ νέος μας χαβᾶς.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ!

Γράμμα τοῦ Παρτσαλίδη, φαυδρῶν και γοστημάτων, πού ἐπέδθη ἤδη εις τὸν Μακαριώτατον.

«Σὺ, ὁ Μέγας Ἱεράρχης, (πὼς μοῦ γλύτωσες κι' ὑπάρχεις) πρέπει νά μεσολαβήσης, μιὰ και ἔλαχε νά ζήσης, για νά συμφιλιωθοῦμε. (Ὡς νά ξαναφαγωθοῦμε)». «Συμπαθᾶτε τοὺς Ὀμήρους για τίς τόσες συμφορές τους. Λευτερώσαμε ἀπίρους. (Ὅσους πάνε Θεὸς σχωρῶ-σους).

Πρέπει πιά νά σταματήση, (Ἄχ, πὼς ἔχω καταντήσει!) τῆς φαγούρας ὁ ντορός. Σοῦ φιλάω με μεράκι, τὸ δεξί σου τὸ χεράκι, ἂν και εἶμ' ἀριστερός. (Ἄχ, και νά μπορούσα τόσο μοναχά, νά στὸ δαγκώσω).

Μετὰ σεβασμοῦ ἀπίρου, τοῦ Ε.Α.Μ. ὁ ἀρχηγός, Δημητράκης Παρτσαλίδης, (παρὰ λίγο... Ὑπουργός) ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

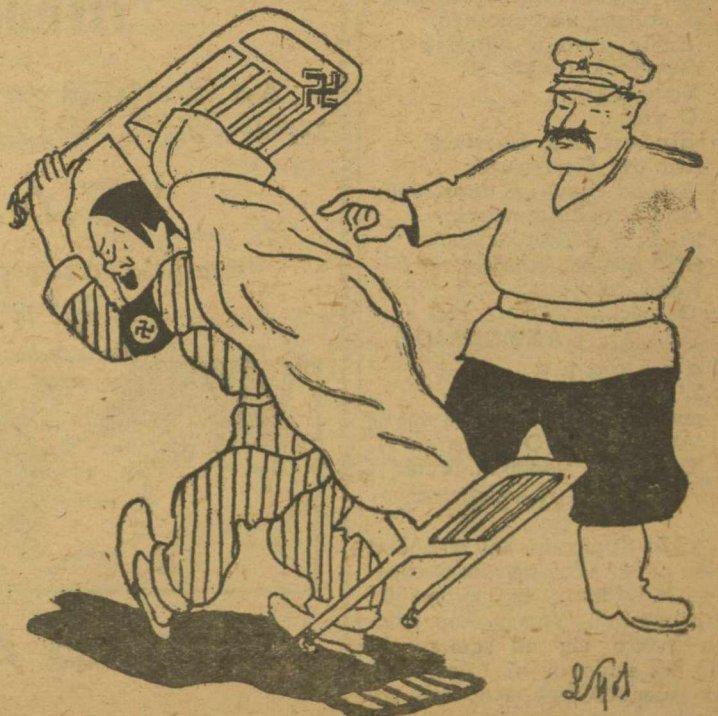

ΤΟ ΦΟΥΚΑΡΑ ΤΟ ΓΕΡΟΛΙΑ

Τὸν φουκαρᾶ τὸν γέρο-Λιά τὸν ἐτρελλάναν στὴν ξυλιά.. —Βρὲ τὸν παληόγερο, για δὲς, πού εἶνε φίλος τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. —Δέν εἶμαι φίλος του, παιδιά. Μὰ κείνοι με σκληρὴ καρδιά τὸν ἐφορτώνανε σοπάκι λέγοντας μ' ὕφος ἀναιδές: —Δέν θά σοῦ μείνῃ παιδάκι, γιατ' εἶσαι φίλος τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. Ὡσπου ρωτᾶ ὁ γέρο-Λιάς ἀφοῦ ἐσκέφτηκε λιγάκι: —Βρὲ μπᾶς και εἶνε ὁ ΕΔΕΣ, ἔνας κοντούτσικος.. λιγάκι!

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

«Ἄρον τὸν κράββατόν σου και περιπάτει».....

ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΦΕΒΡΥΡΙΟΥ 1945

ΕΤΟΣ 1ον.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

Διευθυντής : ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Γραφεία : ΟΔΟΣ ΚΑΡΡΟΡΗ 11. Τηλέφ. 22.555

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 20

ΕΝΑ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Κλοπή ἐμπιστευτικῶν ἐγγράφων

Ἄγνωστοι εἰσελθόντες εις τὰ γραφεία τοῦ Δήμου Ἀθηναίων προέβησαν εις κλοπὴν διτφῶρων ἐγγράφων ἐμπιστευτικῆς φύσεως, τὰ ὅποια ἀφῆρων τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος.

Ἐκφράζονται ὑπόνοιαι ὅτι ἡ κλοπὴ ὀφείλεται εις πράκτορας Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως, ἡτις ἐπιθυμεῖ νά ἀναδιοργανώσῃ ἐπὶ νέων θάσεων τὴν καθαριότητα τῆς Πρωτεύουσῆς τῆς.

Ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων δικαστικοῦ Συμβούλου δεκάτης τετάρτης τάξεως κ. Μπουρμπουλήθρα, ἐδηλώθη χθὲς τὸ ἐσπέρως, ὅτι μέχρι στιγμῆς ἡ ἀνάκρισις κατέχει ἀδιάσειστα στοιχεῖα ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι Δήμαρχος Ἀθηναίων εἶνε ὁ κ. Σκληρός. Αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τοῦ θαρυτάτου πένθους μας ἐκ τῆς ἀπώλειας τῆς πεφιλημένης θυγατρὸς ἡμῶν «Ἐθνικῆς ἐνότητος», εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς ὀπωσθήποτε συμβάλλοντας εις τὸν θάνατόν τῆς και ἀπαλλάξαντες οὕτω ἡμᾶς τῆς ὑποχρέσεως πρὸς προκοδῆσιν τερατομόρφου θυγατρὸς.

Ὁ εὐτυχῆς πατήρ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΚΛΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Τί κάνετε;»
—Καλὰ, εὐχαριστῶ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΜΑΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΜΗΡΟΣ: «Μεγάλη πρόδος στην Ελλάδα! Άλλοτε είχαν μόνο έμένα, ενώ τώρα έχουν χιλιάδες Όμηρους».

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ "Κ.Κ.Ε., Κ.Λ.Π. ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΣΑΒΡΑΧΑ, (του ανταποκριτού μας). — Χθες εις την πόλιν Κατσαβραχα, ήτις ως γνωστόν από μηνός και πλέον είνε πρωτεύουσα του κουκουδικού κράτους. Έλαθε χώραν μεγάλης σπουδαιότητος σύσκεψις των κεντρικών επιτροπών Ε.Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ — Κ.Κ.Ε. Η συνεδρίασις εγένετο εις την αίθουσαν του πολυτελοῦς κινηματοθεάτρου «Μπρός γκρεμνός και πίσω ρέμμα». Ο Γραμματέας του Κ.Κ.Ε. σ. Σιάντος όμιλών περί της στρατιωτικής καταστάσεως, ειπεν επίγραμματικώς: «Φασκελοκουκούλωτα να μη τὰ θλέπη ό κόσμος». Ακολουθώς ό σ. Σιάντος έπλεξε τό εγκώμιον της Όμηρίας, διά της οποίας, ως ειπεν «Η σύγχρονη Έλλάδα ξεπέρασε κατά πολήν σε δόξα την Αρχαία Έλλάδα. Όποιος άμφιβάλλει δέν έχει παρά να σκεφτή ότι οι Αρχαίοι έχουν να

επιδείξουν ένα και μόνο Όμηρο, ενώ έμεις έχουμε πάνω από σαράντα χιλιάδες όμηρους». Ο λόγος έπροκάλεσε ένθουσιασμό μεταξύ των συνέδρων και θυμηδία μεταξύ των εύρισκομένων, εκεί, ζώων. Μάλιστα κάποιο παρδαλό κασίκι ξεράθηκε κυριολεκτικώς στα γέλια. Ακολουθώς έλαθε χώραν πρός τιμήν του σ. Σιάντου θεατρική παράστασις, εις την όποιαν έλαβον μέρος πάντες οι μη κομμουνιστάι άρχηγοί ομάδων. Διεκρίθη ιδιαίτερος διά τό ταλέντο του εις ένα ρόλο κωμικού μπουφου, ό άρχηγός της Ε.Λ.Α. κ. Ηλίας Τσιριμώκος. Μετά την λήξιν του συνεδρίου έστάλη τηλεγράφημα πρός τον στρατηγόν Πλαστήρα, διά ου όποιοι τί συνέδρου ζητούν να όνομασθουν αι Αθηναί πρός τιμήν του Γιάννη Ζεύγου «Ζευγολατιός».

Ο ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ

Τας μεσημερινάς ώρας της χθές διεδόθη, ότι άνεκαλύφθη άνθρωπος όστις δέν έκατηγορήθη υπό γνωστής πολιτικής όργανώσεως ούτε ως τεταρτοαυγουστιανός, ούτε ως γκεσταπίτης, ούτε ως παλααιοκομματικός. Η καταπληκτική αυτή είδησις περί του καταπληκτικού ανθρώπου, προεκάλεσε τον ένθουσιασμόν του λαού της πόλεως μας όστις επίστευσεν, ότι εύρέθη επί τέλους τό κατάλληλον πρόσωπον διά να κυβερνήση τον τόπον μας. Ως έκ τούτου ή άπογοήτευσις ύπήρξε μεγάλη όταν έγνώσθη άργότερον ότι ό άνθρωπος αυτός (1ον) είνε ηλικίας όκτώ μηνών και (2ον) φωνάζει επί της κούνιας του «κουκ—ουά, κουκ—ουά».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο κ. Καφαντάρης προέβη εις τας έξης δηλώσεις: «Χθές ειχα τό πρωί θερμοκρασίαν 37,2, την μεσημέριαν 37,4 και τό άπόγευμα 37,5. Κατόπιν τούτου φρονώ ότι ή Όρεινή Ταξιαρχία είνε σώμα πραιτωριανών.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Ο Υπουργός διά τόν... Τύπον κ. Γ. Μελάς εδήλωσεν ότι είνε άποφασισμένος να έπιβάλλη ένιατον σχήμα εις τας έφημερίδας. Έν συνεχεία ό κ. Υπουργός ανέφερεν τό γνωστόν ανέκδοτον του φούρνου του Ναστραντί Χότζα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΓΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΛΟΥΔ ΤΖΩΡΤΖ ΑΠΟΣΥΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (του ανταποκριτού μας). — Ο πρώην πρωθυπουργός κ. Λούδ Τζώρτζς συνεπλήρωσε τό 82ον έτος της ηλικίας του. Εις έπισκεφθέντας αυτόν διά να τον συγχαρώσι δημοσιογράφους εδήλωσεν ότι άποσύρεται όριστικώς της πολιτικής.

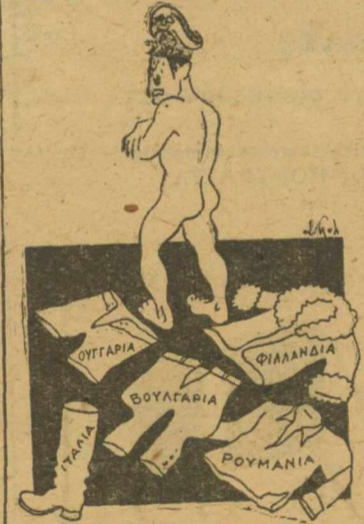
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ «ΛΑΟΥΤΖΙΚΟΥ». — Η άνωτέρω είδησις διά λόγους άβρότητας δέν άνεκδιώθη εις τόν κ. Θ. Σοφούλην.

Ο ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (του ανταποκριτού μας). — Χθές παρέστην εις διάλεξιν την όποιαν έκαμεν ό ένταῦθα άπεσταλμένος του Ε.Α.Μ. κ. Ν. Καρβούνης πρός διαφώτισιν της άγγλικής κοινής γνώμης. Κατ' αὐτήν παρέστησαν πλείστα όσα μέλη του Έργατικού κόμματος της Άγγλίας. Ο κ. Καρβούνης ύπεστήριξεν ότι τό Ε.Α.Μ. είνε μία ένωσις των δημοκρατικών πολιτών της Έλλάδος ένάντιον των βασιλοφρόνων. Ιδιαίτέρως έπετέθη κατά των γνωστών έκ του παρελθόντος των ως αυλοδούλων πολιτικών, κ. κ. Ν. Πλαστήρα, Στ. Γονατά, Γ. Παπανδρέου, Π. Κανελλοπούλου, Θ. Σοφούλη κλπ. Ειδικώς διά τόν κ. Πλαστήραν ειπεν ότι έχει κάμει μέχρι σήμεραν τριακοσίας έπαναστάσεις κατ' επιταγήν της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου του Β.

Καθ' ήν στιγμήν ό κ. Καρβούνης έλεγε: «Τό Ε.Α.Μ. έπιδιώκει όμαλώς δημοκρατικές λύσεις» κάποιος φαρσέρ του ειπεν ότι εύρίσκεται έντός της αίθούσης ό κ. Σιτρίν. Κατόπιν τούτου ό κ. Καρβούνης έσπευσε να έξαφανισθή και οὕτω ή διάλεξις διεκόπη. Έρώτησα έργατικόν ήγέτην μετά την διάλεξιν να με πληροφορήση περί της έντυπώσεως που του έκαμεν ή όμιλία του κ. Καρβούνη. «Διατηρώ πάντοτε την ίδεάν που ειχα για τόν κ. Καρβούνη... Άνθρακες ό θησαυρός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΓΥΜΝΟΣΙΝ

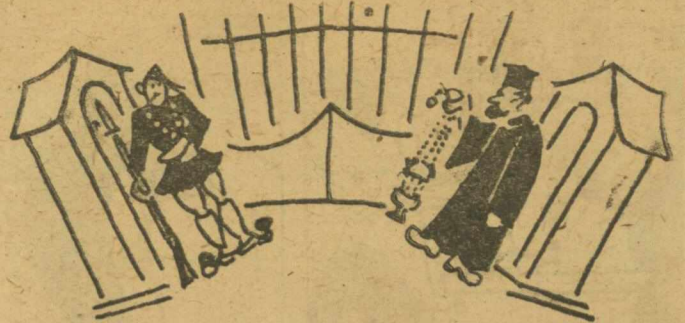
«Και τώρα δέν έχω ούτε φίλον, ούτε καν φίλλον συκής.»

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΡΩΜΗ. (15. Υπηρεσία). — Χθές τό άπόγευμα εγένετο ένταῦθα όγκώδης διαδήλωσις. Τά πλήθη ζητούσαν την έπαναφοράν εις την άρχήν του Ντοῦτσε. Η διαδήλωσις κατέληξεν εις την πλατείαν «Κορόντο Μουσσολίνι».

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο Βασίλειος Βλήτος κατηγγέλη από την σπιτονοκκυρ του ως άναρχικός διότι ως γράφει ή καταγγέλουσα «καθ' όλην την διάρκειαν του κινήματος ήτο μελαγχολικός».

Έλήφθη άπόφασις, όπως εις την είσοδον του μεγάρου της Α. Μ. του Άντιβασιλέως, τοποθετήθη πρός άπόδοσιν τιμών πλην του ένόπλου στρατιώτου και ένας Διάκος μετά θυμιατού.

ΕΝΩ ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Μία μοναδική φωτογραφία του Χίτλερ τη στιγμή που έτοιμάζει διαστικά τις βαλίτσες του για να φύγη άπ' τό Βερολίνο.

ΜΕΓΑΛΗΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ

Τό άρχηγείον των Γερμανικών ένόπλων δυνάμεων άνακκοινοί: «Τά στρατεύματά μας παρέκαμψαν την Μόσχαν και όδεύον πρός Στάλιγκραντ. Συνεστήθη ύπηρεσία έξ ένός έκατομμυρίου ύπαλλήλων πρός καταμέτρησιν των Ρώσων αίχμαλώτων. Πρός τόν σκοπόν τούτον ό Φύρερ διέταξε την έκκένωσιν και άλλων γερμανικών πόλεων μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και τό Βερολίνο».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΓΓΙΣΟΔΙΟΝ

ΟΥΑΣΙΟΥΚΤΩΝ. (15. Υπηρεσία). — Ο πρεσβευτής της Ελλάδος παρουσιασθείς εις τόν Πρόεδρον κ. Ρουζβελτ του άνεκοίνωσεν ότι οι Αθηναίοι πρός τιμήν του όνόμασαν την όδον Ακαδημίας με τό όνομά του. Ο κ. Ρουζβελτ ηυχάριστησεν τόν Έλληνα πρεσβευτήν. Βραδύτερον ό Πρόεδρος έκάλεσεν τόν πρεσβευτήν της Ελλάδος και του έκαμεν δριμυτάτας παρατηρήσεις διά τί, ως ειπε, πρό όλίγου τόν έξηπάτησεν ειπών ότι ή όδός Ακαδημίας φέρει τό όνομά του. Ο κ. Πρεσβευτής έπέμεινεν επί της αλήθειας της άνακοινώσεώς του. Πρό της έπιμονής του Έλληνος πρεσβευτού ό πρόεδρος Ρουζβελτ ήνωσάσθη να του έπιδείξη τηλεγράφημα του έν Αθήναις πρεσβευτού των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Μάκ Βή διά του όποίου του άγγέλεται ότι ή όδός Ακαδημίας δέν φέρει τό όνομα όδός Ρουζβελτ άλλω όδός Ρ ό ζ ε β ε λ τ.

2^α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΙΣ ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΠΑΡΑΔΟΘΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4 Φεβρουαρίου. (Έπείγον). — Ο Φύρερ έδήλωσεν ότι δέν είνε διατεθειμένος να παραδοθή ούτε εις τους Ρώσους, ούτε εις τους Άγγλους, ούτε εις τούς Αμερικανούς, διότι δέν του έμπνέουν έμπιστοσύνη. «Είνε ένδεχόμενον, ειπεν ό Φύρερ, οι κύριοι αυτοί να μη σεβασθών την ζωήν μου. Οι μόνοι εις τους όποιους θα ήδυνάμην άφόβως να παραδοθώ είνε... οι Έβραίοι».